

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

## ספר "שמואל ב" – פרק ה

א וַיָּבֹאוּ כָּל-שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹר  
הֲנִנוּ עֲצֻמָּךְ וּבִשְׂרָף אֲנַחְנוּ: ב גַּם-אֶתְמוּל גַּם-שְׁלֹשׁוֹם בְּהִיּוֹת  
שָׂאוֹל מֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה הֵייתָהּיִית מוֹצִיא הַמוֹצִיא וְהַמְּבִיא  
אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָךְ אַתָּה תִרְעֶה אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל  
וְאַתָּה תִּהְיֶה לְנֶגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל: ג וַיָּבֹאוּ כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל  
אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכָּרֵת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בְּחֶבְרוֹן לְפָנָי  
יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: ד בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה  
דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה מָלָךְ: ה בְּחֶבְרוֹן מָלָךְ עַל-יְהוּדָה  
שִׁבְעַת שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מָלָךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ  
שָׁנָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה: ו וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם  
אֶל-הַיַּבֵּסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-תָבוֹא הִנֵּה כִּי  
אִם-הִסִּירָךְ הָעוֹרִים וְהַפְּסָחִים לֵאמֹר לֹא-יָבוֹא דָוִד הִנֵּה:

וַיִּלְכַּד דָּוִד אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד: ה וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם  
הַהוּא כָּל־מִכָּה יָבִסִי וַיִּגַע בַּצְּנוֹר וְאֶת־הַפְּסָחִים וְאֶת־הָעוֹרִים  
שָׁנְאוּ שְׁנַיִם נֶפֶשׁ דָּוִד עַל־כֵּן יֹאמְרוּ עוֹר וּפְסַח לֹא יָבוֹא  
אֶל־הַבַּיִת: ט וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּצְדָּה וַיִּקְרָא־לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד  
סָבִיב מִן־הַמְּלוֹא וּבַיְתָהּ: י וַיִּלְךְ דָּוִד הַלּוֹךְ וְגָדוֹל וַיְהוֶה אֱלֹהֵי  
צְבָאוֹת עִמּוֹ: יא וַיִּשְׁלַח חֵירָם מֶלֶךְ־צוּר מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַעֲצֵי  
אֲרָזִים וְחֲרָשֵׁי עֵץ וְחֲרָשֵׁי אֶבֶן קִיר וַיִּבְנוּ־בַיִת לְדָוִד: יב וַיֵּדַע  
דָּוִד כִּי־הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מַמְלַכְתּוֹ  
בְּעָבוֹר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל: יג וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים  
מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי בָאוּ מִחֶבְרוֹן וַיּוֹלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת:  
יד וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים לוֹ בִירוּשָׁלַם שְׁמוּעַ וְשׁוּבָב וְנָתָן  
וְשִׁלְמָה: טו וַיִּבְחַר וְאֶל־יִשׁוּעַ וְנַפְגַּ וַיִּפְּיֵעַ: טז וְאֶל־יִשְׁמַעַע וְאֶל־יֵדַע  
וְאֶל־יִפְלָט: יז וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי־מָשְׁחוּ אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ  
עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל־פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד  
וַיֵּרֶד אֶל־הַמְּצוּדָה: יח וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בְּעַמֶּק רְפָאִים:  
יט וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה אֶל־פְּלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם  
בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד עֲלֶה כִּי־נָתַן אֶתְּךָ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים  
בְּיָדְךָ: כ וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל־פְּרָצִים וַיִּכּוּ שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ

יְהוָה אֶת־אִבִּי לְפָנַי כְּפָרֶץ מַיִם עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם  
 הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים: כֹּא וַיַּעֲזְבוּ־שָׁם אֶת־עֲצִבֵיהֶם וַיִּשְׂאֵם דָּוִד  
 וַאֲנָשָׁיו: כֵּב וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנְטְשׁוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים:  
 כֶּג וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסָב אֶל־אֲחֵרֵיהֶם  
 וּבֹאתָ לָהֶם מִמּוֹל בְּכֹאִים: כִּד וַיְהִי בַשְּׁמֵעָד כִּשְׁמֵעַךְ אֶת־קוֹל  
 צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אֹז תַחֲרֹץ כִּי אֹז יֵצֵא יְהוָה לְפָנֶיךָ  
 לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים: כֶּה וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה  
 וַיִּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים מִגִּבֵּעַ עַד־בְּאֵף גֹּזֵר:

## ספר "שמואל ב" – פרק ו

א וַיִּסַּף עוֹד דָּוִד אֶת־כָּל־בַּחֹר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף: ב וַיִּקָּם  
 וַיִּלָּךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעַלֵּי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם  
 אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב  
 הַכְּרִבִּים עָלָיו: ג וַיִּרְכְּבוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל־עֵגְלָה חֲדָשָׁה  
 וַיִּשְׂאֵהוּ מִבֵּית אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבֵּעָה וְעֹזָא וְאֲחִיו בְּנֵי אַבִּינָדָב  
 נִהְגִּים אֶת־הָעֵגְלָה חֲדָשָׁה: ד וַיִּשְׂאֵהוּ מִבֵּית אַבִּינָדָב אֲשֶׁר  
 בַּגִּבֵּעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֲחִיו הִלָּךְ לְפָנֵי הָאֲרוֹן: ה וְדָוִד וְ  
 וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִשְׁחַקִּים לְפָנָי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים

וּבְכַנּוֹת וּבְנִבְלִים וּבְתַפִּים וּבְמַנְעֲנַעִים וּבְצִלְצְלִים: ו וַיָּבֹאוּ  
עַד־גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּאָחֶז בּוֹ כִּי  
שָׁמְטוּ הַבָּקָר: ז וַיַּחַר־אֶף יְהוָה בְּעֲזָה וַיַּכְהוּ שָׁם הָאֱלֹהִים  
עַל־הַשָּׁל וַיָּמַת שָׁם עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: ח וַיַּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר  
פָּרַץ יְהוָה פָּרִץ בְּעֲזָה וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרִץ עֲזָה עַד הַיּוֹם  
הַזֶּה: ט וַיֵּרָא דָוִד אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי  
אֲרוֹן יְהוָה: י וְלֹא־אָבָה דָוִד לְהִסִּיר אֵלָיו אֶת־אֲרוֹן יְהוָה  
עַל־עִיר דָּוִד וַיִּטְהַר דָּוִד בַּיַּת עֲבֵד־אָדוֹם הַגִּתִּי: יא וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן  
יְהוָה בַּיַּת עֲבֵד אָדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיְבָרַךְ יְהוָה  
אֶת־עֲבֵד אָדָם וְאֶת־כָּל־בֵּיתוֹ: יב וַיִּגַּד לַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר בֵּרַךְ  
יְהוָה אֶת־בַּיִת עֲבֵד אָדָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בַּעֲבוּר אֲרוֹן  
הָאֱלֹהִים וַיִּלְךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבַּיִת עֲבֵד אָדָם  
עִיר דָּוִד בְּשִׁמְחָה: יג וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן־יְהוָה שְׁשָׁה  
צָעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא: יד וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל־עֵז לִפְנֵי יְהוָה  
וְדָוִד חָגֹר אֵפוֹד בָּד: טו וְדָוִד וְכָל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִים  
אֶת־אֲרוֹן יְהוָה בְּתִרוּעָה וּבִקּוֹל שׁוֹפָר: טז וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא  
עִיר דָּוִד וּמִיכָל בַּת־שָׂאוֹל נִשְׁקָפָה וּ בְעֵד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא  
אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפִּיזוֹ וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹז לוֹ בְּלִבָּהּ:

יז וַיָּבֹאוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בַּמִּקְוָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר  
 נָטָה־לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לְפָנָי יְהוָה וּשְׁלָמִים: יח וַיְכַל דָּוִד  
 מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיְבָרֶךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת:  
 יט וַיַּחֲלֶק לְכָל־הָעָם לְכָל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה  
 לְאִישׁ חֲלַת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וְאִשְׁשָׁה אַחַת וַיִּלְךְ  
 כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: כ וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא  
 מִיכַל בֵּת־שָׂאוֹל לְקָרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר מִה־נִּכְבַּד הַיּוֹם מִלְּךְ  
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינָי אִמְהוֹת עֲבָדָיו פְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת  
 אֶחָד הֶרְקִים: כא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־מִיכַל לְפָנָי יְהוָה אֲשֶׁר  
 בָּחַר־בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל־בֵּיתוֹ לְצוֹת אֹתִי נִגִּיד עַל־עַם יְהוָה  
 עַל־יִשְׂרָאֵל וְשַׁחֲקֵתִי לְפָנָי יְהוָה: כב וַנִּקְלָתִי עוֹד מִזֹּאת וְהֵייתִי  
 שָׁפֵל בְּעֵינָי וְעַם־הָאִמְהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתְּ עִמָּם אֲכַבְּדָה:  
 כג וּלְמִיכַל בֵּת־שָׂאוֹל לֹא־הָיָה לָּהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ:



הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל  
 השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם  
 לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

**והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה.** (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")  
**כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק.** (הרמ"ע מפאנו)  
 וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד  
 ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)